

Тазкия дарслари (213-дарс) Ислом шариатининг гўзаллигига қаранг

19:00 / 16.01.2023 3324

هُلَلَا يَضْرَسُ أَبَعِ نُبَا نَع
يَلَصَّ يَبُّن لَانَع ، أُمُّهُ نَع
أَمِي فَمَلَسَّ وَهُيَلَعُ هَلَلَا
بَلَاقُ لَجَّ وَزَعُ هَبَّرُ نَع يَوْرِي

تَانَسَحُ لَابَتَكَ هَلْ لَانَا
كِلَذَنْ يَبُّ مَثِ تَائِيَّ سِلْ أَوْ
مَلَفِيَّةَنْ سَحَبُّ مَهْ نَمَفْ
هَلْ هَلْ لَابَتَكَ أَهْلَمُعِي
وَهُ نِإْفْ ، هَلْ مَأَكْ هَنْ سَحْ هَدْ نَع
هَلْ لَابَتَكَ أَهْلَمُعَفْ أَوْ بُّ مَهْ
يَلِ تَانَسَحْ رُشَعْ هَدْ نَعْ هَلْ
يَلِ فُعُضْ هَتْئَامْ غَبَسْ
مَهْ نَمَوْ ، هَتْ رِيْتِكَ فِأَعُضْ أْ
أَهْلَمُعِي مَلَفِيَّةَيْ سَبْ
هَنْ سَحْ هَدْ نَعْ هَلْ هَلْ لَابَتَكَ
أَوْ بُّ مَهْ وَهُ نِإْفْ ، هَلْ مَأَكْ
هَلْ هَلْ لَابَتَكَ أَهْلَمُعَفْ

«**عَسَىٰ مَخْلُوعٌ هَٰوِرٌ .**» **عَدِيحٌ أَوْ عَيْيَسٍ** **دُوَادِ أَبَا آلِ**

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ўз Робблари аzza ва жалладан ривоят қилиб айтадилар:

«Албатта, Аллоҳ яхшиликлар ва ёмонликларни ёзиб қўйди. Сўнгра ўшани баён қилди.

Ким бир яхшиликни қасд этса-ю, унга амал қилмаса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида баркамол бир яхшилик қилиб ёзиб қўяди.

Агар уни қасд қилиб, амал ҳам қилса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида ўнтадан етти юз яхшиликкача, ундан ҳам бир неча марта кўп қилиб ёзади.

Агар бир ёмонликни қасд этса-ю, унга амал қилмаса, Аллоҳ уни Ўз ҳузурида бир яхшилик қилиб ёзади.

Агар у(ёмонлик)ни қасд қилиб, амал ҳам қилса, Аллоҳ уни бир ёмонлик қилиб ёзади».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаган.

Ушбу ҳадисда Ислom шариатининг гўзаллиги, қанчалик даражада яхшилик тарафдори экани-ю, ёмонликка қанчалик қарши экани баён қилинмоқда. Қилинган амалга бериладиган ажру савоб банданинг ихлосига қараб бўлиши айтилмоқда. Чунки бир хил ният билан бир хил амални бажарган кишиларнинг бирига ўн ҳисса, иккинчисига етти юз ҳисса, учинчисига ундан бир неча баробар кўп савоб берилиши, албатта, аввало ихлосга қараб бўлади.

Ҳа, ихлос ана шундай нарса. Ихлос билан қилинган ибодатнинг савоби ана шундай кўп бўлади.

Ихлоснинг самараси ўлароқ, банда ўз Роббига қилган ибодатининг лаззатини топади, ичи мусаффо бўлади, қалби нурга тўлади ва амалига қўшимча савоб олади.

Ихлосли банда ваъз-насихат ва ибратлардан ўзига тезда фойда олади.

Ихлос Аллоҳ таоло тамонидан бандага бериладиган улкан мукофот ва неъматдир.

يَسُدُّ قُلُوبَنَا بِثِيَابِ دُخَانِ الْيَفْوِ
يُرْسِنُ نَمْرُسُ صَالِحِ الْإِلَا
نَمَبَلَقُ هُتَعَدُّوتُ سَا
«يَدَابِعُ نَمُهُتَبَبُحَا».

Ҳадиси қудсийда:

«Ихлос Менинг сирларимдан биридир. Бандаларимдан кимга муҳаббат қилган бўлсам, уни ўшанинг қалбига жойлаганман», дейилган.

هُلَلَا يَضَرَّ رِيْرُهُ يَبَأُ نَع
هُلَلَا لُوسَرَاي: لَأَقُ هُنَا نَع
كِتَعَفَشَبِ سَأَنَلَا دَعَسَا نَم
لُوسَرَلَأَقُ؟ مَأَيَقُلَا مَوِي

هَيْلَعُهُ لَلَا يَلَّصُهُ لَلَا
أَبَا أَيُّ تَنْظُرُ دَقْلَ «: مَلَسَ وَ
أَذَهُ نَعِي نُلَّسِي أَلْ نَأْةَ رِيْرُهُ
أَمَلْ كُنْمُ لَّوَأُ دَحْ أَثِي دَخْلَا
يَلَعُ كَصُوحُ نَمُ تُيَّأَرْ
سَانَلَا دَعُ سَأُ أَثِي دَخْلَا
نَمَّةَ أَيُّ قُلَا مَوِي يَتَعَفَّ شَب
أَصْلَا خُهُ لَلَا أَلَا هَلَا أَلَا لَأَق
هَأَوْرُ . «هِسْفَنُ وَأِهِ بَلَقُ نَم
يِرَاخُ بُلَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«У киши:

«Эй Аллоҳнинг Расули, қиёмат куни сизнинг шафоатингиздан энг саодатманд бўладиган ким?» деди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Эй Абу Ҳурайра, сенинг ҳадисга ўта қизиқишингни билганимдан,

шу гапни сендан олдин ҳеч ким сўрамаслигини билган эдим. Қиёмат куни менинг шафоатимдан энг саодатманд бўладиган кимса «Лаа илааҳа Иллаллоҳу»ни чин қалбдан (ёки нафсидан) ихлос билан айтган одамдир», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

Бу ерда ҳам ихлосга алоҳида эътибор берилмоқда. «Ихлос»ни Аллоҳни кўриб тургандек ибодат қилиш, деб билган эдик.

Демак, калимаи тавҳидни Аллоҳни кўриб тургандек ҳис билан, чин қалбдан айтиш қиёмат куни Набийимиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шафоатларидан энг кўп баҳраманд бўлишга олиб келар экан.

هَلَلَا يَضَرَّ رِيَّهَ يَبَّأَنَعُ
هَلَلَا يَلَّصَّ يَبَّنَلَا نَعُ، هُنَعُ
إِذَا: لَأَقَمَّ لَسَوِ هَيْلَعُ
تِيْمَلَا يَلَعُ مُتِيْلَصُ
هَأَوْرُ. «أَعْدَلَا هَلْ أَوْصَلْخَ أَفُ
هَخَّصَوَ نَأْبِحُ نَبْأَوِ دُوَادُ وَبَأُ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачон маййитга намоз ўқисангиз, унга дуони ихлос ила қилингиз», дедилар».

Абу Довуд ва Ибн Ҳиббон ривоят қилишган. Ибн Ҳиббон саҳиҳ деган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди